

שבת דף קיב

ורצועות מנעל וסנדל. איתמר :
התיר רצועות מנעל וסנדל,

הדין	אוקימתא לנעל	אוקימתא לסנדל	
1 חייב חטאת	בדאושכפי	בדטייעי, דקטרי אושכפי	ברייתא 1
2 פטור אבל אסור	בדרבנן	בדחומרתא דקטרי אינהו	ברייתא 2
3 מותר לכתחילה	בדבני מחוזא	בסנדל דנפקי ביה בי תרי	ברייתא 3

2 מקרים עם רצועות שנשברו בשבת :

רבי ירמיה הוה קאזיל בתריה דרבי אבהו בכרמלית, איפסיק רצועה דסנדליה,
אמר ליה : מאי ניעבד לה?
אמר ליה : שקול גמי לח דחזי למאכל בהמה, וכורך עילויה.

אביי הוה קאי קמיה דרב יוסף, איפסיק ליה רצועה,
אמר ליה : מאי איעביד ליה?
אמר ליה : שבקיה.

(מאי שנא מדרבי ירמיה?)

התם לא מינטר, הכא – מינטר)

והא מנא הוא, דאי בעינא - הפיכנא ליה מימין לשמאל!

אמר ליה : מדקמתרץ רבי יוחנן אליבא דרבי יהודה - שמע מינה הלכה כרבי יהודה.

איפה רואים שר' יוחנן פסק כמו ר' יהודה?

דתניא : **סנדל שנפסקו שתי אזניו או שתי תרסיותיו, או שניטל כל הכף שלו - טהור, אחת מאזניו או אחת מתרסיותיו, או שניטל רוב הכף שלו - טמא. רבי יהודה אומר: נפסקה פנימית - טמא. החיצונה - טהור.**
ואמר עולא ואיתימא רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן : כמחלוקת לענין טומאה, כך מחלוקת לענין שבת, אבל לא לענין חליצה.

והוינן בה : [רבי יוחנן] אליבא דמאן?

לעולם אליבא דרבי יהודה, אימא : **וכן לחליצה**. והא קמשמע לן דכי אמרינן **חליצה של שמאל בשל ימין חליצתה כשרה** – היכא דלמילתיה מנא הוא, אבל הכא - למילתיה לאו מנא הוא.

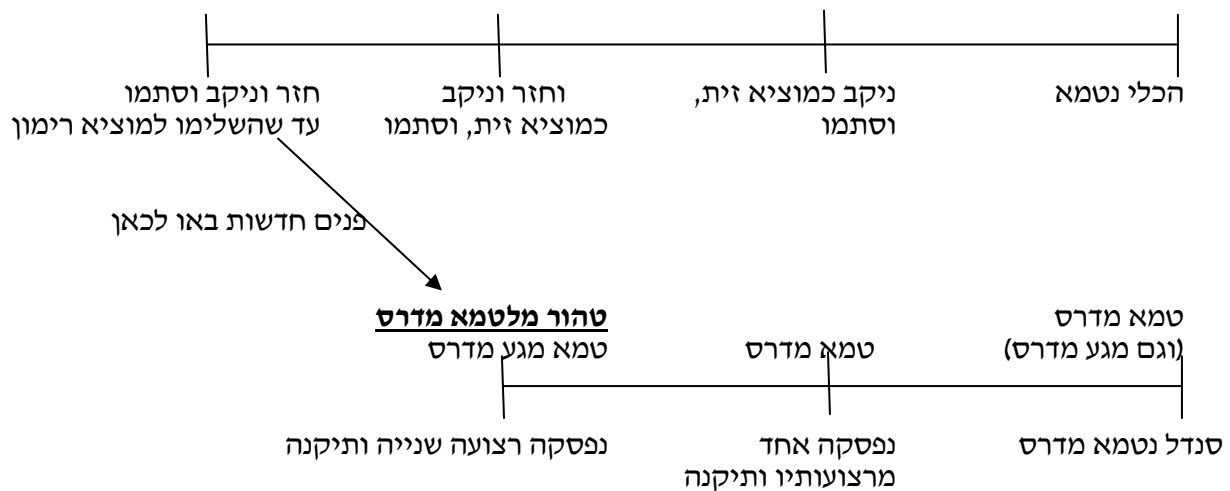
ומי אמר רבי יוחנן הכי? והאמר רבי יוחנן : הלכה כסתם משנה, ותנן : **סנדל שנפסקה אחת מאזניו ותיקנה - טמא מדרס, (נפסקה שניה ותיקנה - טהור מלמא מדרס אבל טמא מגע מדרס)**

מאי לאו - לא שנא פנימית, ולא שנא חיצונה?

תירוץ 1: לא, פנימית דוקא. אבל חיצונה מאי - טהור?
 קושי: אי הכי, אדתני נפסקה שניה ותיקנה טהור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס ניפלוג בדידה:
 במה דברים אמורים - שנפסקה פנימית, אבל חיצונה - טהור!
תירוץ 2: אמר רב יצחק בן יוסף: תהא משנתנו בסנדל שיש לו ארבע אזנים וארבע תרסיותם, שלא לשבור
 דבריו של רבי יוחנן.
 גישה אחרת בהבנת ר' יוחנן: כי אתא רבין אמר רב חנן בר אבא אמר רב: הלכה כרבי יהודה, ורבי יוחנן
 אמר: אין הלכה כרבי יהודה.
 קושי: ומי אמר רבי יוחנן הכי? והא מדמתרץ רבי יוחנן אליבא דרבי יהודה, שמע מינה כרבי יהודה
 סבירא ליה!
תירוץ: אמוראי ניהו, ואליבא דרבי יוחנן.

תנן התם: **כל כלי בעלי בתים - שיעורן כרמונים**.
 שאלת חזקיה: בעי רבי חזקיה: ניקב כמוציא זית, וסתמו, וחזר וניקב כמוציא זית, וסתמו, עד שהשלימו
 למוציא רימון, מהו?

תשובת ר' יוחנן: אמר ליה רבי יוחנן: רבי, שנית לנו **סנדל שנפסקה אחת מאזניו ותיקנה - טמא מדרס, נפסקה שניה ותיקנה - טהור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס**, ואמרינן לך: מאי שנא ראשונה - דהא קיימא שניה, שניה נמי - מתקנה ראשונה! ואמרת לן עליה: פנים חדשות באו לכאן. הכא נמי - פנים חדשות באו לכאן.
תגובת חזקיה לתשובתו: קרי עליה: לית דין בר אינש! איכא דאמרי: כגון דין בר אינש!